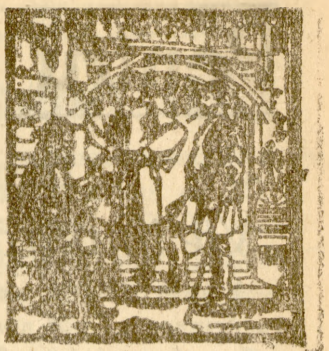

FOAIA POPORULUI

MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

"Între cu poporul
ca să nu rădăcile"

are în fiecare Duminică
b direcția unui comitet
is în Reg. Publ. la Trib. Sibiu sub Nr. 17-443

Organ al Asociației pentru literatura română
și cultura poporului român, „Astra”

Redacția și Administrația:
Sibiu, Strada Avram Iancu Nr. 9
Taxă pe șt. plătită în numerar conf. aprob. 646-943

Cumpătarea în viață

de Aurel Vasiliu

Avem noi Românii multe părți bune sau calități, dar avem și multe neajunsuri sau defecte. De aceea e bine să nu ne lăsăm îngelați și să vedem că suntem cei mai perfecți oameni de pe față pământului. Avem încă multe lucruri de învățat de la străini; avem încă multe cusururi de îndreptat în sufletul nostru și în jurul nostru.

Nechibzuința și neprevăderea ne pot aduce mult rău și ne pot pune în mari încercări. Parabola cu cele două vaci, una grasă și una slabă, indică cu atât de belșug și cei de secetă, care sunt adevăr și ar trebui să ne dea de gândit, mai ales nouă Românilor.

Da, trăim astăzi în belșug și de că huzurăm acum, nu ne gândim că mâine lucrurile se pot schimba și să ajungem la nevoie.

Cumpătarea și economia sunt luate în răs, iar risipa și nehibzuința sunt admise și imitate. Nu știm să facem deosebire între omul econom și cel sgârșit. Omul econom pune de o parte ceea ce-i prisosesc și nu hălăstește mai mult decât câștigă, așa cum fac ristoitorii.

Și mai înțelept lucru este să nu cheltuiești decât o parte din câștig, iar restul să-l ații pentru zilele negre.

Nici când nu se câștigă cu multă ușurință banul ca astăzi; dar tot cu atâta ușurință se și cheltuiește. Banul adevărat azi mai nebuzește decât oricând, omul prevăzător și chibzuit nu trebuie să se lase amețit de nebunia aceasta a banului, care amestecă pe mulți și-i duce în prăpastie. Vârtejela trec, stăjarul tare rămâne.

Sgârșitul uită că averea este numai un mijloc pentru mulțumirea nevoilor trupești și sufletesti ale sale și ale celor din jurul său; sgârșitul socotește că stingurul scoasă al vlefti este numai adunarea de averi pe pământ, uitând că trebuie să adunăm comori în cer, dar nu pe lumea aceasta. Nu înseamnă însă că trebuie să cădem în ceaialță greșală și să riscăm totul fără nicio chibzuială, negândin tu ne și la ziua de mâine. Între sgârșite și riscătoare, trebuie să fim calca de mijloc a chibzuială și a economiei.

Cumotarea înțeleaptă și prevăderea îl scutesc pe om de multe neajunsuri venite pe neașteptate și îl fac să și trăiască viața liniștit până la adânci bătrânețe.

E vremea semănatului

După câteva zile de ploaie, împreună pe câmpuri cu ninsoare, soarele demol de toamnă și-a revărsat iarși razele sale binefăcătoare peste ogoarele noastre.

Pământul este de frumusețe arșișii din vara secetoză ce a trecut, și se stăpânește acum năduful și așterptă hărăzele hărnicie să îngroape și brazdă grăunțele dețelkare de rod bogat.

La dreptul vorbind, hărăzele acestea hărnicie nu s'au lăsat îmbiate ca să se apuce de treabă. În cea mai mare parte a țării semănturile de toamnă — și acestea semănturile ce căpetenie) — sunt acum fie împrăvite, fie pe sfârșișite. Pășunii necșii, stăpâni pe pământul ker, își fac dăruia cu vârf și îndeșat.

Curoaștem viața satului și știm ce fierbere este între gospodarii noștri pe o vreme ca aceasta. Cum se crapă de ziua, cum cântă ciocârliia, plugul e în brazdă, iar semăntorul așverle secul cu grăunțe după grumaz și nu-și mai dă hoșiară oaselor până pe înnoptate.

Cei cari nu fac așa, sunt de răsul setului, căci astăzi nimeni nu mai poate zice că n'are unde să lucreze, după ce — prin reforma agrară — fiecare și-a căpătlat lotul cuvenit.

La truda și gretului se adăugă ajutorul lui Dumnezeu, pe care-l rugăm cu toții să deie ploaie la vreme potrivă și să ne lerească de secetă, de polop, de foc și de norii de lăcuate.

Pământ și aer, laolaltă, re umplu hambarele, ne hărăzesc pâinea cea de toate zilele și sporesc a ușa țării.

Glia românească e tot atât de darnică în rade îmbelșugate ca și Caranul de care pomenesc Biblia, iar poporul nostru e hărnic din cale afară.

Gândindu-re la acest adevăr, înțelegem cât se poate de bine versul poetului care zice:

Sfântă muncă dela țară, izvor sacru de rodire,
Tu legi omul cu pământul, în r'o dulce înfrățire.

.. Și nu ne nei temem de anul care vine, de pe partea hărniciei celor ce tudes pe ogoare.

Vom avea pâine și vom zvea belșug în țară.

Redacția

ȘCOALA PĂRINȚILOR

În orașul San Francisco din California — o provincie a Statelor Unite, judecătorii au avut foarte mult de lucru cu o seamă de răufăcători din lumea copiilor. Li s'a urit judecătorilor de atâtea procese care nu mai aveau capăt.

— „E ceva putred cu părinții, a spus unul dintre ei”.

— Aceasta e și părerea mea, a răspuns un altul.

— Ce-i de făcut? Și răspunsul a venit ușor: dacă părinții sunt vinovați, acești părinți trebuie puși pe drumul cel bun. Să-i trimitem la școală. Să învețe ei, în primul rând, ce fi oamant de omenie și atunci și copiii se vor lăsa de păcate și de răutăți. Așa a luat ființă școala unde primeau învățătari bune părinții, ce apoi, delă ei să ta pilde bune și copiii. Se mai spune că, la începutul celei părti care erau chemați la școală se cem codeau — vezi Doamne — se simțeau cam jignți. Învațătorii au avut însă putere să-l convingă despre necesitatea acestei școli. Rezultatele au fost peste așteptări de îmbucurătoare. Procesele cu răufăcători luați din lumea copiilor, s'au rărit și, până la urmă, judecătorii nici n'au mai avut de lucru cu astfel de copii.

Au fost înființate apoi multe școli în California unde, părinții, de bunăvoie, iau parte la cursuri primind învățături folositoare: cum să-și îngrijească copiii mici, ce să facă atunci când copilul se fac mai mari; apoi sfaturi despre îngrijirea corporală a celor mici, despre ocupația ce trebuie dată copiilor și alte multe îndemnuri bune. La aceste școli vin nu numai părinții al căror copil ar fi în dă-âtrnici; vin tot felul de părinți dornici de a ști calea cea mai bună pentru a aleasă și omenească creșterea a copiilor. Și, după cum am văzut, s'a ajuns la rezultate bune.

Explicația e simplă. Înainte, când

(Continuare în pag. 4a)

Știri dela Români din America

Am citit în zilele acestea, o scrisoare trimisă din Statele Unite, de preotul ortodox Vasile Hăjgan. Pentru că, în această scrisoare, în afară de unele comunicări de ordin personal, păririle vorbeste și despre realizările cultural-religioase din parohia sa, dăm mai jos câteva rânduri din această scrisoare: Ne aducem apoi aminte, că păririle și-a făcut studiile teologice la Sibiu.

„M'am spusat a organiza pe Români din New York fiindcă aveu numai o capelă mică pe care o închiriau în fiecare Duminică. Am făcut o colecție și am dat arvuna la o clădire cu 5 etaje cu vreo 35 camere. Cu încetul am transformat toată clădirea făcând o bisericuță foarte drăgăleșă, o sală socială mare care poate cuprinde două sute de persoane, o bibliotecă românească, o sală de recepție birouri, sale de ședință, sală de joc, sală de studiu, apartamentul preotului, a îngrijitorului, etc.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, am plătit datoriile în mai puțin de cinci ani

și am plătit tot costul transportărilor. Biserica nu are ricio datorie și am ajuns să avem și o sumă frumoasă în bancă. Acestea toate, s'au făcut în timp ce România se găsea în război cu America.

Americanii știu cum că România n'a declarat războiu de bunăvoie. Bine n'nteles, noi ne-am contractat să ejuțăm America, în război. Peste 150 de băieți din parohia noastră au servit în branșele militare ale Americii. Eu am fost în fruntea unui comitet Român-American, care a vândut bonuri de război în valoare de peste șase milioane dolari. Cu acești bani am cumpărat un vapor „Liberty”, un avion, etc. Vaporul este numit „Generalul Gheorghe Ponuț” după numele unui Român care s'a distins în războiul civil din America.

Aceasta e pe scurt, ce-am făcut în acest răstimp. Har Domnului, aici în America n'am suferit deloc.

Am făcut loc acestor rânduri pen-

tru ca să ne bucurăm și să lăudăm cu toții sârăguinta culturală și duhovnicească a părintelui Vasile Hăjgan, paroh al bisericii Sf. Dumitru din New York. Realizările Sf. Sale sunt într'adevăr vrednice de admirația noastră. Dorim ca munca părintelui Hăjgan, pe ogor bsericesc și cultural, să dea rezultate de care să se bucure și Sf Sa, precum și noi care trăim în țară.

Zidiri de case și lefuri

Urmările războiului le vedem și le simțim în toate rămurile de muncă de țară. Totul este greu de deslegat de refăcut. La aceste probleme se adaugă încă una, deopotrivă de grea, și anume lipsa de locuințe, mai puțin la țară, dar foarte simțită în orașe. Această lipsă de locuințe se trage în primul rând din dărâmarea clădirilor în fapte de război (bombardamente repetate) și în al doilea rând prin lipsa de întreținere de către cei care au părăsit în furtuna războiului. În urma de aceste dăgămări ale războiului, lipsa de locuințe mai vine și din îngreunarea populației refugiate în alte părți în satele și orașele războiului.

Încercările de schimbare în bine a stărilor de locuințe, venită mai ales de urma faptelor de război, n'au lipsit încă atât prin „Federația Sinistraților” și din partea proprietarilor și a societăților particulare de clădiri de case. Astfel, în vara anului 1945 și în primăvara din 1946, numai în capitală s'au pus în lucru sute de case noi și sute de case din cele care au rămas stăpânite, angajându-se lucrări pentru peste 2.000 miliarde lei. Dar și în alte părți ale țării și chiar în satele au început clădiri și refaceri de case. Această turburare momentară în lucrările de zidire de case a fost măștră prin lipsa de măștri și lucrători calificăți, de beton și zidărie. S'au plătit în ultimul timp lefuri mari cu scopul să se asigure o bună și îndestulătoare mână de lucru, dar rezultatele au fost slabe. Noi însă nu vom stătea decât asupra ultimei cauze.

Ziarele din capitală au scris pe la începutul lunii trecute că măștrii și lucrătorii betonisti, zidarii și lemnaarii de construcție pretind acum 90.000 lei pentru ziua de lucru. Unele din ele au arătat că n'ar fi bine să se recunoască astfel de lefuri, când

un covârșitor număr de funcționari și chiar lucrători din alte meserii sunt plătiți cu câte 10—15.000 lei pe zi. Scriem aceste rânduri ca să dovedim și mai mult cât de bun și de adevărat a fost indemnul nostru pe care l-am dat părinților prin articolul „Zidărie” scris în numărul 41 din 6 Octombrie a. c., de a și îndruma copiii spre zidărie, o meserie bănoasă, căstată și pe care noi românii n'am prețuit-o îndesjuns. În schimb au prețuit-o cetățenii români de altă naționalitate, dar pentru nevoile de azi și de viitor nici ei nu sunt atâtia căți ne trebuiesc. Dacă cetătorii își mai amintesc din acel articol de situația tuturor clădirilor din țară, precum și de planurile de viitor în zidiri de case, vor putea ușor recunoaște adevărul că, în acest câmp de muncă copiii noștri vor putea găsi de lucru cel puțin o sută de ani de acum înainte, iar munca lor să fie răsplătită cu imbelșugare.

Pentru anii viitori se încearcă să se aducă din afara țării societăți de zidiri de case, specializate în asemenea lucrări. Aceste societăți ar veni cu o ordine nouă de lucru și ar aduce materiale noi de zidărie, de cel mai mare folos pentru înfrumusețarea caselor, orașelor și satelor, precum și pentru înlesnirea vieții în lanțul caselor. E bine să înțelegem binefacerile acestei meserii și rostul ce trebuie să-l avem în refacerea țării. Cei puțini cari au învățat până azi zidăria și lemnaria de construcție să caute să se desăvârșească, iar cei mulți și tineri să îmbrățișeze pe viitor meseriile de construcții de case, care le va da puțină nu numai să trăiască în viață cu cât mai puține lipsuri, dar poraclă pusă pe socoteala cismarului și croitorului s'o transforme în renume, adică să nu să găsească niciun constructor de case fără o vilă care să liie proprietatea sa.

I. Martin

Poporul nostru atunci numai ne va binecuvânta, dacă va vedea că noi adevărată îngrijire avem pentru el.

(Mitropolitul ȘAGUNA către intelectuali, în 1854)

mi s'a părut un fel de bătaie joacă văzând odată o biată fată de la țară la farmacie și zicând:

— Dați-mi și mie de aceea...

— De care?

— „Crima lui Florea”, cum îi zice, răspunde lăta incurcată, gândindu-se la „crema Flora”, cu care se boiește noștrii din sat și alte fețe luminate de acolo.

— Bine, bine; costă mult, — zice farmacistul.

— Mie dă-mi așa cam cât ai lua pe un vâri de cușit, costul nu privește.

Ș, vedeți, întocmai după cum merge treaba cu rumba și cu „Crima lui Florea”, ca și cu multe alte nouăzeci fără folos pe care le-a primit și le primește poporul nostru, tot așa merge treaba și cu portul, cu hainele. Vorbind cu unii din cei puțini cari se înțelețesc la noi cu lămurirea vechiului port românesc, l-am auzit zicând că, în partea câmpului cel

puțin, țăraniții noștri n'ar fi avut niciodată haine curate românești. Portul lor întotdeauna ar fi fost impestrițat, cam ca și azi. Lucrând neincetat la pământ, dând cu sapa, secerând, umblând prin praful și prin norozie, locuitorii din partea câmpului, atât ei cât și femeile lor, n'ar fi fost în stare să poarte haine românești curate, prin urmare albe și cu mult gust înflorate, deoarece asemenea haine nu sânt suferitoare.

Ce bucurie ar fi pe fetele și flăcăii noștri, cari au astăzi portul pe care l'am arătat mai sus! Lucrul însă nu stă așa. Adevărul e că și în partea câmpului mai înainte vreme, au avut portul nostru românesc, ceva mai neintortochiat, ceva mai puțin înflorit, ceva mai sărac în cusături, dar port curat țărănesc, port al pământului acestuia, port lucrat în casă și țesut din lățețimea și mâinile harnice ale sătencelor noastre.

Știința împotriva foamei (II.)

Nu știu dacă v'ati convins, citind articolele trecute, că nu e atât de mare pericol ca omenirea să se imbelzească în așa grad încât să nu mai aibă loc pe pământ. Iată, vă voi arăta acum alte mijloace prin care omul, datorită științei, își poate face viața mai plăcută, mai ușoară și mai pacinică.

În primul rând voi aminti o mai bună împărțire a averilor de pe întreg pământul, între toți oamenii. Să se ia de unde e destul, de unde e puțin și să reducă acolo unde lipsește. Să nu credeți că asta atârnă numai de mijloacele de transport, ci atârnă mai ales de puțința de înțelegere între oameni, de bunăvoința lor. Poate ați auzit și D voastră, de marii capitaliști și marii proprietari care, decât să-și vândă roadele moșilor pe un preț de nimic, mai bine le aruncă în mare. Ceeace vă voi spune acum vă va uimi și vă va revolta desigur dar din păcate e foarte adevărat!

În anul 1933 au murit de foame două milioane și jumătate de oameni în toată lumea, dar în aceleși an

au fost distruse (arzându-se sau fiind aruncate în mare) 1 milion și 212 mii vagoane de grâu, 267.000 saci de cafea, 2560 tone de zahăr, 124.000 vagoane de orez, 20.450 tone de carne și altele!

Apoi vedeți unde este bubala? Pe lângă această dreaptă împărțire a averilor pământului, știința se mai ocupă cu găsirea unor alimente atât de nutritive încât să fie de ajuns o pastilă — cât cea de aspirină — pentru ca să ne hrănim pentru o zi sau chiar mai mult. Se știe că în multe alimente (mai cu seamă în fructe) se găsesc materii foarte hrănitore: vitaminele, care se pot scoate și se face în pastile. În războiul acesta s'a dat mai ales aviatorilor această hrană condensată.

Cât poate face știința, însă, pentru apărarea de boli!

Se poate ajunge să se înlăture cu totul cele mai multe și mai aprige boli din lumea, numai că trebuie să lăsăm medicilor vremea liniștită necesară cercetărilor în spitale și laboratoare.

În sfârșit, era odată vorba să se întrebuinteze radiul, un metal mi-

(Continuare în pag. 4-a)

Un arbore folositor: Castanul sălbatic

În România castanul sălbatic (*Aesculus Hippocastanum*) se află cultivat mult prin parcuri, grădini publice, marșini de șosele, etc. Introducerea lui la noi s'a făcut datorită faptului că este un copac frumos, viguros, rezistent față de ger, vreme rea, boli și foarte puțin pretențios față de pământul în care-i plantat. Folosirea pentru scopuri practice a fost și este încă și azi aproape necunoscută.

Castanul sălbatic poate fi întrebuințat cu foarte mult folos în medicină și industrie.

În medicină se folosesc florile și scoarța, iar fructele au căutare atât în medicină cât și în industrie.

Florile se adună, în Mai—Iunie și se usucă la umbră în încăperi încălzite. Scoarța se despoaie primăvara de pe ramurile tinere (2—5 ani) și se usucă la soare, iar fructele se adună toamna când sunt coapte. Din flori, în farmacie, se prepară

un extract sau o tinctură bună pentru facerea de fricțiuni în combaterea reumatismului, d'gerăturilor pecinginelor, etc.

Coaja sub formă de ceei combate diareea, dizenteria și ușurează miștură.

Fructele se pot folosi drept surrogat al cafelei, mai de o vreme încoace când produsele alimentare sunt puțin și foarte scumpe, din semințele castanului sălbatic se fabrică amidon și alte produse industriale.

În medicină, semințele de castane se folosesc în combaterea diareei, colicilor, catarelor intestinale, hemorizilor, etc. Se folosesc sub formă de praf sau făină, care se poate lua cu apă, lapte, miere, etc. în cantități mici (cam 10 gr.). Azi pe piața Clujului semințele de Castane se vând cu 500—1000 lei kg. iar orice fabrică de ulei le primește la prețul oficial de 700 lei kg.

Așa e tot și nu altfel, și bine era pe atunci vorba e că nădejduim în vremuri mai imbelșugate. Prea multă s'ar fi adus războiul, prea s'au înmulțit negustorii, cari aduc stămbură și străie gata, de-ale lor, așa că și ei noștri sunt ca oile: cum văd că se îmbracă cei de la orașe, de ce nu s'ar îmbrăca și ei așa?

Deocamdată atâtă spunem că, înainte vreme, și în partea câmpului, portul a fost românesc. Credința noastră e că, după un timp oarecare, vom ajunge iarăși la el.

Până atunci sătencile n'ar face rău să-și pună gând bun și să vadă singure cât de mult folos li-ar aduce, și cât de multă frumusețe sănătoasă în acel și timp, lucrul de casă, lucrul țărănesc, lucrul românesc, lucrul mâinilor lor. Și astăzi se bucură de multă cinste și tencile care lucrează: cu mult mai mult decât acele care se sporesc pe față, buze, și unghii,

plâng la bărbali ca să le cărăbănească mereu din lângă străie minunate și urâte, să iasă în lume falnică, cu papuci galbeni, — ca soălătoresele dela orașe. Parcă e mare lucrul Mai bine decât cu papuci galbeni, cu galbeni în pungă! Așa era pe vremuri. Cât de prețioasă de azi, fără să vorbim de rău pe nimeni și fără să avem păcat, dar este o vorbă sfântă și la locul ei!

De când luxul s'a mărit,

Mămăliga s'a gătit:

Luxul aas,

Parale n'aș;

Luxul mare,

Nu s'parale,

Da, da, oameni buni și cinstite sătence; cam așa este, că adică:

Fudulia mare

Mămăliga n'are!...

▼ **DACA CITEȘTI GAZETA, nu o arunca, ci imprumut-o și vecinului pentru a o cunoaște și el.**

INFORMAȚIUNI Dela o săptămână la alta

Onomastica M. S. Regelui Mihai I.

Cu ocazia sărbătorii zilei de naștere a numelui M. S. Regelui Mihai I. a avut loc la Sfinții Patriarhie — în ziua de 8 Noiembrie — un Te Deum la care au luat parte reprezentanții Curții Regale, membrii guvernului în frunte cu d. prim-ministru Dr. Petru Groza, precum și Comisia Aliată de Control, reprezentanții politici și militari, Cavalerii Ordinului Mihei Viteazul și membrii Ordinului Virtutea Militară. Onorurile au fost date de un escadron din Regimentul de Escortă Regală, cu muzică și drapel. După oficierea serviciului religios, d. general Vasiliu-Rășcanu ministrul de război, a trecut trupa în revistă și a vorbit trupeii despre însemnătatea zilei.

Distribuirea cărților de alegător.

Distribuirea cărților de alegător va fi terminată în timpul prevăzut, deoarece marea majoritate a alegătorilor le va primi prin întreprinderile, instituțiile, fabricile, uzinele și ministerele la care lucrează și unde s'au întocmit în acest scop tablouri separate. Copiii de familie vor primi și cărțile

Școala părinților

(Urmare din pag. 1-a)

înșiși părinții aveau spicături rele, copilul ajungea pe la judecării. După ce părintele au mers la aceste școli de „reeducare” — adică de câștigare a deprinderilor bune — copilul s'au căminat. Au învățat părinții și s'au îndreptat copiii, cum s'ar zice. Și chiar așa este și numai așa poate fi. Deoarece copiii fac ceea ce văd făcând pe cei mai mari și mai ales pe părinții lor. Dacă părinții sunt oameni cinștiți, cuvințoși, buni creștini și buni gospodari, cu siguranță că așa vor fi și copilul.

Când părintele nu sunt așa, ci au spicături urte ca: beția, lenevia, obișnuința de a injura și altele, copilul tot așa vor fi. Deoarece copiii nu se conduc după vorbe ci asupra lor are putere de formare factă, exemplul bun sau rău.

Mom oprit asupra acestei știri gândindu-mă la părinții copiilor dela noi, din cuprinsul acestei țări. Sunt la noi mulți — imi place să cred că foarte mulți — părinți care nu ar avea lipsă să fie trimși la școală. Sunt însă și din aceia care ar trebui — hotărât ar trebui — trimși la școală. Căci sunt și la noi copii obraznici, răi, foarte în tărălnici chiar, care ar fi bine să se căminească, să devină mai buni, mai oronați, mai omenoși. Exemplul bun sa plece însă dela părinți. A unci și învățătorul ar avea mai puțin de lucra și nu ar trebui să mai îndeplinească și slujba de polițai, pentru care nu este pregătit. Şepoi să nu se aștepte totul dela învățător! Școala bună este acolo unde și părinții dau o mână de ajutor. Din împreuna lucrare a părinților buni cu învățătorul, vor ieși copii buni, din ce în ce mai buni.

A. Madru

de alegător respective pentru ceilalți membri ai familiei cu drept de vot. Age că er rămâne să-și ridice cărțile de alegător numai cetățenii cari s'au înscris direct la primării și care nu au fost înregistrati pe tablourile instituțiilor. Pentru această categorie de cetățeni vor fi deci suficiente câteva zile.

Într-o săptămână s'a însămânțat pe tot cuprinsul țării o suprafață de 331.031 Ha.

Noul preț al zahărului.

La ministerul Industriei și Comerțului a fost semnală decizia prin care se fixează noul preț al zahărului, precum urmeeză: pentru economiate este de 12.000 lei, urmând ca întreprinderile să suporte diferența dela 280 lei până la suma de mai sus. Pentru particulari, prețul zahărului a fost fixat la suma de 35.000 lei.

Știința împotriva foametei (II)

(Urmare din pag. 3-a)

nunet și virdețelor, ru numai pentru vindecării ale celor mai rele boale, dar și pentru înlăturarea sau în orice caz pentru mersinerea trupului în viașoare, mulți eni de-arândul. Cu alte cuvinte să înlocuim o mare parte din hrană, cu binefacerile radiului. Cât de mult s'er simplifica bucătăria și deci viața noastră.

Iată deci numai câteva din ajutoarele pe care ni le poate da știința și vremea liniștită de pace, pentru a ne face viața mai bună și mai plăcută lui Dumnezeu.

Ar trebui să ne dăm cu toții seama de aceste lucruri — de aceea vi le-am povestit — și să nu ne mai certăm între noi, să nu ne mai dămănim, căci dela micile noastre hărțueli se aprind de multe ori marile focuri ale războaielor. Și e destul un război de 4 ani ca să dăm îndărăt cu 40 ani! Șeasta nu e bine!

A. C.

INCUNOȘTIINȚARE!

Avem bucuria să în cunoștințăm cititorii „Foii Poporului” precum și pe membrii Asociațiunii noastre că a apărut

CALENDARUL „ASTREI” și al „Foii Poporului” pe anul 1947

Acest calendar a apărut în format mare, având 160 pagini cu diferite vederi și chipuri, toate luate din viața poporului român. Coperta este executată în culori. În cuprinsul Calendarului găsim: cântecurile din toată țara, stăruiri pentru plugari și gospodine precum și un bogat material literar ca: povești, istorik are, întâmplări, glume, scurte scise de cei mai valoroși membri ai „Astrei”.

Având în vedere scurpetea din aceste zile, prețul unui exemplar este de 15 mii lei. Pentru comenzile făcute de despărțiminte se acordă o reducere de 25 procente. Onorariile librării vor primi 25 procente reducere la o vânzare de cel puțin 10 exemplare.

Comenzile se fac pe adresa: „Astra”, Str. Șaguna Nr. 6 Sibiu. Rugăm să nu se mai trimită comenzile pe adresa „Foii Poporului”.

În străinătate

DI Richard Fransosvi,

reprezentantul diplomatic al României la Londra, merge la New-York, unde va urmări desbaterile conferinței de pace dintre cei patru miniștrii de externe.

Într-o cuvântare ținută de Mareșalul Tito — conducătorul Jugoslaviei — la Belgrad, a declarat:

Între Jugoskvia și România există cele mai bune raporturi politice, precum și o strânsă legătură economică.

Aleg-riile din America

În ziua de 6 Noiembrie a. c. s'au făcut alegeri pentru cameră și senat în America. Rezultatele sunt următoarele: În Camera Reprezentanților, republicanii au obținut 244 mandate iar democrașii 190. În Senat republicanii 51 locuri iar democrașii 44. În ce privește guvernatorii, au fost aleși 25 guvernatori republicani și 23 democrași.

Încetarea luptelor din China

Mareșalul Gang Kai-Shek a anunțat că ordinul de încetare a focului a fost dat Vineri tuturor trupelor din China și Mančuriia.

Criminalii de război unguri

dela Novosad au fost executați. Din orașul Novosad se anunță că au fost executați criminalii de război unguri în frunte cu Franc Szombathely. Alți criminali au comis omori sau au dat ordine de esinare a populației de pe teritoriul Jugoslaviei.

CU PUTERI UNITE!

(Urmare din pag. 2-a)

acordat „Astrei” în scopul de a și putea continua opera sa culturală creștă pe baze cu totul democratice.

Și tocmai în vederea întăririi organizațiilor ei regionale, „Astra” a luat inițiativa ca pe lărgă câteva descălări în despărțiminte să reunească în câteva centre din Ardeal (Sibiu, Cluj și Timișoara) președinții despărțimintelor centrale. Discușile s'au urmat în sensul directivelor date de d. Președinte în vederea executării unui program minimal și credem că

La noi la noi

Ministerul Educației Naționale

a dat dispoziții ca elevii orfani de război precum și liii invalizilor de război să fie scutiți de taxe școlare.

I. P. S. S. Patriarhul Nicodem

înapoiat în Țară, venind dela Moscova. Pe tot parcursul drumului dela Ungheni până la București I. P. S. S. a fost întâmpinat de liii conducători ai Bisericii, urându-i bun sosire.

Reprezentantul Crucii Roșii

deze a făcut cunoscut autorităților române că în curând Irlanda va trimite în România un transport de 18 vagoane cu zahăr, trei vagoane cu efecte de îmbrăcăminte și câteva vagoane cu medicamente. În regulă transportul va fi pus la dispoziția regiunilor lovite de secetă.

Cu ocazia celei de a 29-a serbar

a Marelui Revoluții sovietice, a avut loc la Ambasada sovietică o recepție la care a luat parte și M. S. Regelul. În cuvântarea ținută, Suveranul arătat că este fericit să constate lăgăturile dintre România și U.R.S.S. se desvولیă din ce în ce mai mult.

Jurământul recrutiilor.

Duminea 10 Noiembrie, a avut loc în toată țara de punerea jurământului recrutiilor din seria II-a a contingentului 1946. Prezența autorităților bisericăști și militare,

rezultatele să le putem vedea în curând.

„Astra” a înțeles și înțeleg și prezent să-și coordoneze activitatea atât cu organizațiile oficiale ca: stat (în special biserica și școlile) cât și cu celelalte asociații profesionale și culturale, în special cu Fundașii Regale. Ținem cu această ocazie să mulțumim d. lui Director General al căminurilor Fundașiei Regale nu numai pentru leiul cum a soluționat problema căminurilor altoare în Ardeal, dar pentru tot aprijun acordat „Astrei” în problemele culturale ce se tratesc la Ministeratele respective din București.

În epoca de astăzi, când totul îndreaptă spre o ordine nouă, aprijun un maximum de bine, se impune și noi „Astrei” să facem lașă vămuriilor cu ce avem și cu ce putem. Principalul e să nu ne arătăm deștășii, căci în domeniul cultural, ca toate domeniile, pentru a reuși trebuie să crezi în reușită. Pentru a vinge trebuie să crezi în viaștorie.

Deasupra tuturor sbuciumărilor vremii, să ne încălzim sufletul la zelele solidarității noastre nașionale în focul acestui sentiment să totămurile, patimile, să surșăm îngrădimenteninoase ce ne despart și alimurind ne cu sdevărat frașii, să aducem contribuția culturală la un viitor mărș și fericit pentru acei ce vor veni după noi!